

שמי שרה בסר. בעלי, איציק ואני, שנינו "טיילים" נאמנים לחברת "פגסוס" שהינה חברה טובה ואיכותית: אוהבים את תכנון הטיול, הארגון, השרות האדיב והמקצועי והמדריכים האיכותיים. (בשנתיים האחרונות טיילנו בניו זילנד ואוסטרליה בהדרכת יונתן ליף, בדרום אמריקה - עם איציק ליון, ובהרי הרוקי'ס הקנדיים - עם ד"ר חיים קרופך..). לפני כשבוע חזרנו מהודו, מטיול בהדרכתו של מוטי סטרול. אני עדיין בהתרגשות ובהתלהבות מחוויות המסע הזה שעברנו... אולי בשל העובדה שהזכרון עדיין טרי - צרוב בליבנו, במוחנו, באפנו... אולי בשל היות הודו מדהימה, מקסימה, מהממת ומשכרת חושים... או אולי בשל שפע ידיעותיו, ניסיונו, אישיותו וקסמו הרב של מוטי שהיטיב להראות לנו את הודו כפי שהיא ניבטת מעיניו והעביר לנו את אהבתו הרבה אליה!

אני מצרפת לכאן רשמים וחוויות - דברים שהעליתי על הכתב, עוד בהיותנו בהודו וקראתי בפני חברי למסע, במסיבת הפרידה מהודו, ערב חזרתנו ארצה.

שרה

פרידה מהודו

נכתב ע"י שרה בסר, לערב הפרידה של משתתפי המסע להודו, קבוצת "פגסוס" ינואר 2020

שלום לכם

חברים וחברות -

התכנסנו כאן, הערב,

לסיכום, פרידה וחוויות.

כל תושבי העיר

וגם תושבי החוץ

התקבצו, ממש מולנו,

ליד מדרגות האוטובוס.

לטיול הזה, להודו

נאספנו, נרגשים

מספר זוגות של פנסיונרים

וגם כמה צעירים.

שיירות של קטנועים, מכוניות ואופניים

כלבים, גמלים, סוסים, פרות -

עברו, חלפו על פנינו

בצפירות ובקריאות!

ממקומות שונים בארץ

מצפונה ומדרומה,

מארצו של Uncle Sam

וגם מאוסטרליה.

ונהר של אנשים

מכל עבר מקיפים,

נדחפים ודוחפים

כבר מזמן הלב רצה להודו -

נידנד: "נו, סע!"

ממש כמו רוב הילדים

בטיול אחרי צבא...

בראש קבוצה הוביל אותנו
מוטי סטרול, המדריך
שהכין, מראש, אותנו
יפה, יפה, כמו שצריך!

לבומביי הגענו
נפעמים ונדהמים
מההמולה שמסביב
ומקבלת הפנים!

לרגליו של שער הודו
הצטלמנו, לראשונה
וממול, מלון ראינו
שהיה בסינמה...

לאלפנטה – אז חצינו
את הים, בתוך סירות
ובמקום פילים, ראינו
רק קופים וגם פרות...

במקדש קרישנה
יצאנו בריקוד
לשמחתנו, שם פגשנו
בנזיר, ישראלי, חמוד!

לפושקר הגענו
לראות את השקיעה
וזקן "כתום", במין אקסטזה

מרכולתם הם מציעים...

מנופפים הם, מול עינינו,
ארנקים וגם פילים
בשרוול חולצה מושכים אותנו
מאיתנו – לא מרפים!

והעיר כולה שוקקת
בצפוף והמולה
"קנה, אדון וקחי גברת"
במאה – פילים שלושה!"

ראינו עיר לבנה, עיר כחולה
וגם בצבע ורוד
העין לא שבעה מראות
רצתה רק עוד ועוד...

וסיפורים על שדים, שמענו,
על אריות ונמרים
על "סיטה" ועל "לאקשמן"
ועל מלך הקופים.

על "שיבה" ועל "פארווטי"
ועל הבן "גנאש"
על "וישנה" ועל "ראדה"
בריקוד "קאטאק", נחמד, ממש!

בווארנסי הנהדרת
עולי רגל בהמונים
וסאדויים "כתומים", קבצנים ונכים

אל המים נוהרים

ריחף לצלילי החצוצרה.

טקסי "ארטי" בגגס
עם אלפי מאמינים
ואנחנו בתוך
צופים ודומעים...

וגם להימליה הגענו...
לא, לא, לא להרים,
בחנות - תיקים מלאנו
במשחות ותמרוקים...

זריחת שמש אדומה
מעל סירות משוטים
טקסי אש וקבורה
וברכת כהנים....

בארמונות המהרג'ה
במקדשי אלים ומבצרים
בקבר לאהובה שמתה
ובמצפה של כוכבים.
צלצולי פעמונים,
קריאות ושירים
הכל כה רועש
ומחדד החושים!

וריח של שתן
עם קטורת, מהולים
ועשן ואבק
את העיניים מדמיעים...

אש, פרחים ונרות -
הכל כה זוהר ומלוא אור
ובי רעד חולף
מהתרגשות ומקור....

שלום לך, הודו, המיוחדת, הצבעונית, המרגשת, הנהדרת, מלאת הניגודים,
את חוויה מיוחדת – לכל החיים!
שלום, שותפי למסע, חברים יקרים, קבוצה איכותית וטובה!
אשמח אם ניפגש, גם בטויל הבא!

שלום, מוטי סטרול ("סר מוטי" בפי כל) ...
העשרת אותנו בידע מנסיוןך הרב -
הראית לנו את הודו כפי שהיא ניבטת מעיניך
והעברת אלינו את אהבתך, הרבה, אליה!
לכולם – שלום ולהתראות, נ מ ס ט ה !

